

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΚΥΤΡΙΑΑΚΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ ἐν Κων/πόλει διαμένων ἀξιότιμος ἰατρός καὶ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Γ. Ζίφος ἐδημοσίευσεν πραγματείαν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν οἰκογενειῶν, ἣν ὡς ἀξίαν ἀναγνώσεως ἀνατυποῦμεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ἐκ τοῦ «Σωτήρος», ἐφημερίδος Ἀθηναϊκῆς, ἐρανισάμενοι ταύτην.

Σκέψεις περὶ ἀνατροφῆς.

Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνατροφῆς· ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς ἐξεταζόμενος ἐκ τοῦ πληρίου εὐρίσκεται ζῶον ἄλογον καὶ ἰδιότροπον· ἡ πρώτη χρῆσις, ἣν θὰ κάμῃ τῶν πρῶτων ὀδόντων αὐτοῦ, εἶναι νὰ δαγκάσῃ τὸν μαστὸν τῆς τροφοῦ του· μὴ δώσητε εἰς μικρὸν παιδίον ὅ,τι ζητήσῃ, καὶ εὐθὺς θέλετε ἰδεῖ αὐτὸ νὰ κλαίῃ, νὰ φωνάζῃ, καὶ πλήττεται, νὰ σύρῃ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς ἢ τῆς τροφοῦ του. Ἐνὶ λόγῳ εἰς τὸ μικρὸν παιδίον βλέπετε τὸ θηρίον. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο χωρὶς νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν· ἐξ ἑκατὸν παιδίων ἐννενήκοντα εἰσὶ πονηρά. Τὸ πονηρὸν ἐκεῖνο ζῶον, τὸ ἀσπλαγχνον, τὸ βασανίζον ὅ,τι πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐμψυχον ἢ ἄψυχον οἱ γονεῖς καὶ πρὸ πάντων ἡ μήτηρ δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ καὶ θέλῃ, νὰ καταστήσῃ ζῶον λογικόν, δηλαδὴ ἄνθρωπον. Τὸ πᾶν λοιπὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνατροφῆς. Γράφωμεν τὴν λέξιν ταύτην πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν μας· δι' αὐτῆς καὶ μόνῃς δυνάμεθα τὸ ἄκαρπον δένδρον νὰ κάμωμεν νὰ φέρῃ καρπούς· τὸ δαυκίον ἦτο ρίζα ξηρώδης καὶ ἀχρηστος, ἡμεῖς δὲ διὰ τῆς ἀνατροφῆς, δηλαδὴ διὰ τῆς καλλιέργειας, κατεστήσαμεν αὐτὸ πλήρες ζαχαρέως. Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι ἐξαιρετικῶς ὑπάρχουσι καὶ φύσει φύσει πονηραὶ, καὶ α φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον· δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι δυστυχῶς, ὑπάρχουσι ἄνθρωποι φύσει κλέπται καὶ κακοῦργοι· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγάλην ἐξασκεῖ ἐπιβρόχην ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀνατροφή· ἐξασκεῖ δὲ τὴν μεγαλειτέραν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς, καὶ ἂν πρέπει νὰ ἐντυπώνωμεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τοῦ παιδίου ὑγιεῖς ἀρχάς· νὰ ζωγραφί-

ζῶμεν αὐτῷ σκηνὰς γαληνιαίας, νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὰ ὄμματα αὐτοῦ θεάματα ἐξευγενίζοντα τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, νὰ πέμψωμεν εἰς τὰ ὦτά του ἱστορίας εὐγενῶν ψυχῶν. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς πρέπει τὸ παιδίον νὰ βλέπῃ ὅ,τι καλόν, ν' ἀκούῃ ὅ,τι ὀρθόν· διὰ τοῦ φόβου δὲ νὰ μὴ ἀνατρέφῃται ποτέ.

Ἡ μήτηρ λοιπὸν, ἥτις ἐν τῇ οἰκίᾳ πάντοτε μένει, πλάττει ὅπως θέλει τὸ τέκνον τῆς. Οὗτος ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς· ἡ γυνὴ δὲν ἐπλάσθη μόνον διὰ νὰ τίκῃ, διότι καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα τίκτουσι, καὶ τῶν μαστῶν αὐτῶν θίγουσι τὰ νεογνά των, ἀλλὰ διὰ νὰ τρέφῃ τὸ τέκνον τῆς καὶ αὕτη εἶναι ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῆς λογικῆς καὶ ἀλόγου μητρὸς.

Son sang est notre sang nous sommes ce qu' elle est.
Enfants nous recevons son âme avec son lait.

Διὸ μεγάλη ἀνάγκη, ἵνα δώσωμεν εἰς τὰς γυναῖκας καλὴν ἀνατροφήν· διὸ μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ γυνή, ἥτις οὕτω θέλει ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι ἔργον αὐτῆς, ὅτι ὁ προορισμὸς τῆς δὲν εἶναι ὑποδεέστερος τοῦ τοῦ ἀνδρός, ὅτι δὲν εἶναι κατωτέρα τοῦ ἀνδρός, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀνώτερος τῆς μητρὸς του.

Ἀναπτύσσομεν λέγουσι τὰς γυναῖκας· μανθάνουσι νὰ φιττακίζωσι τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν· ἐξηγοῦσι τὸν Ὅμηρον ἢ πηγαίνουσι εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Δυστυχῶς ὁμως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς καὶ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ἀγγλικὰ καὶ ὁ Ὅμηρος δὲν ὠφελοῦσιν, ὅ,τι ὠφελεῖ εἶναι ἡ ἠθικὴ μόρφωσις τῆς γυναικὸς· σὺν τῇ διανοητικῇ λοιπὸν μορφώσῃ πρέπει νὰ βαδίξῃ καὶ ἡ ἠθικὴ. «Οὐδαμοῦ γὰρ δεινὸν οὐδὲ σφοδρὸν ἀπειρία πᾶντων, οὐδὲ μέγιστον κακόν, ἀλλ' ἡ πολυπειρία καὶ πολυμαθία μετὰ κακῆς ἀγωγῆς γίγνεται πολὺ μείζων ζημία» Πλάτων. Ἐάν με ἐρωτήσωσι τί προτιμᾷς. Γυναῖκα ὀλιγομαθῆ καὶ ἀθῶαν ἢ πασαλειμμένην με ἀγγλογαλλικὰ καὶ κλειδοκύμβαλον; Θέλω ἐκλέξῃ τὴν πρώτην. Ἐμπιστευόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς νεάνιδας εἰς

χειρας ἀγνώστων διδασκαλισσῶν, καταστρέφωμεν τὰ εὐγενῆ ταῦτα πλάσματα. Πρέπει νῆ ἐννοήσῃτε, ὅτι ἄλλο διανοητικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἄλλο ἠθικὴ ὁ διανοητικῶς μορφωμένος μεδὲν εἶναι πάντοτε καὶ ἠθικῶς, ἢ δὲ παῖρα διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι δυστυχῶς πολὺ ὀλίγα τῶν διδασκαλισσῶν εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τὸν θώρακα τῆς ἠθικῆς. Δὲν εἶμαι ὀπισθοδρομικός· ζῶμεν εἰς αἰῶνα, καθ' ὃν καὶ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον εἶναι χρήσιμα· ἀλλ' ἐπίσης χρησιμώτατον εἶναι ἡ νεανίς νὰ μάθῃ, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ γείνη μήτηρ καὶ ἡ λέξις αὕτη ἐγκλείει πολλὰ δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ὑποχρεώσεις. Ἐκαστον δικαίωμα ἔχει ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ μίαν ὑποχρέωσιν. Ἀφήσωμεν τὴν διανοητικὴν ἀνατροφὴν εἰς τὰς διδασκαλίσσας, μὴ ἀφαιρέσωμεν ὅμως ἀπὸ τὰς μητέρας τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν θυγατέρων ἡμῶν. Ἡ νεανίς δὲν πρέπει ἀπὸ τῆς πρωτῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας νὰ εὐρίσκηται μὲ τὴν διδασκαλίσαν αὐτῆς. Ἐκτὸς δὲ τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως, τῆς μὲν ὑπὸ τῆς διδασκαλίσσης, τῆς δὲ ὑπὸ τῆς μητρὸς γινουμένης, καλὸν εἶναι ἡ νεανίς νὰ σπουδάζῃ καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Ἡ οἰκογενεὶα εἶναι μικρὸν βασίλειον, εἰς ὃ βασιλεύει ὁ ἀνὴρ, διοικεῖ δὲ ἡ γυνή· δὲν εἶναι δὲ εὐκολὸς ἡ διοίκησις μιᾶς οἰκογενείας· μόνον αἱ γυναῖκες αἱ οὐδέποτε διοικήσασαι κηρύττουσιν εὐκολὸν τὴν διοίκησιν. Καταγινωμένη ἡ γυνὴ εἰς τὰ τῆς οἰκίας, ἐχουσα εὐγενῆ ἐνασχολήσιν δὲν κατατρίβει τὰς πολυτίμους ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς ματαίας ἐνασχολήσεις, ὅπως αἱ ἀργαὶ γυναῖκες «καὶ ἀργία μήτηρ πάσης κακίας». Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ εὐτυχία καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀεργία γυνὴ ἐξέρχεται καθ' ἑκάστην τῆς οἰκίας αὐτῆς πρὸς ἐπίσκεψιν ὁμοίας αὐτῆς, ὅπως ἀμφότεραι φλυαρήσωσι μέχρι τῆς ἐσπέρας, καταγινόμεναι εἰς τὰ ξένα καὶ οὐδὲν ὡς περὶ τῶν ἰδίων φροντίζουσαι.

Εἶπον ὅτι δὲν εἶμαι ὀπισθοδρομικός· ἡ γυνῶσις ξένων γλωσσῶν δὲν εἶναι μόνον τοῦ συρμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία, ὅπως ἀναγινώσκωμεν πλεῖστα συγγράμματα, ἅτινα πέμπουσιν ἡμῖν τὰ πέντε τῶν διασημοτέρων ἐθνῶν. Νομίζω ὅμως ὅτι ἕκαστος ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀνάλογον πρέπει νὰ δίδῃ καὶ εἰς τὰ τέκνα του ἀνατροφὴν. Ἐνταῦθα δὲ πατὴρ μετριωτάτην ἔχων περιουσίαν καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας θυγατέρας δίδει τὴν αὐτὴν εἰς αὐτάς ἀνατροφὴν, ὡς καὶ ὁ ἑκατομμυριούχος· καὶ ἐπειδὴ ἤδη οἱ νέοι τὴν προίκα καὶ οὐχὶ τὴν γυναῖκα νυμφεύονται, διὰ τοῦτο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλεῖστα τῶν νεανίδων μένουσιν ἀνύπανδροι, διότι δὲν στέργουσι νὰ λάβωσι σύζυγον ἐκεῖνον, ὅστις, ὡς κοινῶς λέγεται, δὲν ἔκαμε τὴν καριέρα του εἰς τὰ σαλόνια, ὅπως περιπαίξῃ ἀθῶαν παρθένον ἢ προσπαθήσῃ νὰ ἀτιμάσῃ σύζυγον δυστυχῶς ἀνδρὸς ἢ κλέψῃ διὰ τῶν χαρτίων τὴν περιουσίαν νέου, ἀρτιγενειάσκοντος. Καλοῦσι δὲ τὴν σχολὴν ἡμῶν ἐγωῦ.

στικὴν καὶ μισάνθρωπον, διότι σέβεται τὴν τιμὴν καὶ ἰδιοκτησίαν. Εἶναι νομίζω πλέον καιρὸς νὰ ἐξυπνήσωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα ἴδωμεν τὸ πρὸ ἡμῶν βάραθρον. Ἀπὸ καιροῦ βλέπω τὰ σημεῖα κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως, καὶ δυστυχῶς αἱ προorrήσεις μου πραγματοποιοῦνται· ἐδῶ κλοπαὶ καὶ πλαστογραφίαι· ἐκεῖ ἀτιμίαι, διαζύγια, καὶ ἀνομοὶ γάμοι· ταῦτα πάντα, νομίζω, εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς κάμωσι νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς κοινωνίας ἡμῶν· ἄλλως πικρῶς θὰ μετανοήσωμεν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, ὅστις νὰ βλέπῃ τὰς ἠθικὰς πληγὰς τῆς κοινωνίας καὶ τὰς πλέον βαθεῖας, εἶναι ὁ ἱατρός. Ὁ ἱατρός δὲν ἐπισκέπτεται μόνον ὄργανα ἀσθενῆ, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς ἀσθενούσας, καὶ πολλάκις τὰ φάρμακα πρὸς θεραπείαν ἐξάγει ἐκ τῆς καρδίας αὐτοῦ. Δυστυχῶς ἤδη πᾶς ἱερός δεσμὸς ῥήγγυται καὶ πᾶν εὐγενὲς αἴσθημα καταπνίγεται ὑπὸ τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης! Ὁ τίμιος παλιῆς ὡς φαινόμενον ἤδη παρουσιάζεται ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἡ πολυτέλεια, ἡ πηγὴ ὄλων τῶν κακῶν, ἡ μήτηρ τῆς διαφθορᾶς, ἡ κολλητικωτάτη αὕτη νόσος ἀφ' ἐνός, ἡ ἀμάθεια ἀφ' ἑτέρου εἶναι τὰ κυριώτερα αἷτια τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Εἶναι, νομίζω, πλέον καιρὸς οἱ ἀνεξάρτητοι δημοσιογράφοι νὰ πραγματεύωνται περὶ ζητημάτων, πολὺ σπουδαιότερων τῶν συνήθων, δηλαδὴ περὶ εὐρέσεως φαρμάκων πρὸς θεραπείαν τῶν πληγῶν τῆς κοινωνίας. Γάργαρινα ἐπίκειται, καὶ τότε οὐδεμία θεραπεία. Ἐν ὅσῳ ἡ δημοσιογραφία δὲν στιγματίζει τὸν κλέπτην καὶ τὸν καταχρῶμενον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνος θὰ ἔχει τὸ θάρρος νὰ παρίσταται ὡς νικητῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν ἀποσυνθέσεως κοινωνίας.

1. ΖΗΡΟΣ ἱατρός.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ τὴν 25 Μαρτίου 1877.

Ὁ πολιτικὸς ὀρίζων παρὰ πᾶσαν ἄλλην φοράν εἶναι ἤδη τεθλωμένος. Ὁ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας πόλεμος θεωρεῖται ἤδη ἀφευκτός, ἀφοῦ τὸ ἐν Λονδίῳ ὑπογραφέν πρωτόκολλον εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ μὴ αἰσῆ τὰς ἀφορμὰς τοῦ πολέμου, ἀλλὰ νὰ παρατείνῃ μόνον ἡμέρας τινὰς τὴν ἐκρῆξιν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ὀλεθρίου ἡφαιστείου. Ἐν πρώτοις ὁ ὄρος τῆς εἰρηνεύσεως Πύλης καὶ Μαυροβουνίου, ὃν ὡς πρῶτον ἀναγράφει τὸ πρωτόκολλον ταῦτα, θεωρεῖται ἀπραγματοποίητος, τοῦ Ἠγεμόνος ἐμμένοντος εἰς τὴν παρὰ τὴν ἑκρῆξιν τοῦ φρουρίου Νιζιτς. Εἰς τὴν ἀξίωσίν του ταῦτην ὁ Σεβὲτ Παῖς ἔδωκεν ἀπάντησιν εἰς τοὺς πληρεξουσίου του λίαν περιωρισμένην καὶ προκλητικὴν, ἥτοι ὅτι ἡ Πύλη ἐμμένει εἰς τὸ πρὸ τοῦ πολέμου καθεστῶς. — Ὁ β' ὄρος, καθ' ὃν ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐνός ἔτους· νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ὑπὸ τῆς συνδιασκέψεως προταθείσας αὐτῇ μεταρρυθμίσεις, ὑποκειμένη εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν διαφόρων προξενικῶν ἀρχῶν τῶν Δυνάμεων, οὐ μόνον ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀπερίφθη πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἀντικρὺς ἐπέμβασις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὴν διοίκησιν τῆς

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

τουρκικής αυτοκρατορίας. Αύριον δέ, καθ' ἃς ἔχω θετικάς πληροφορίες, ἡ Πύλη θὰ δηλώσῃ τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν Δυνάμεων ὅτι θεωρεῖ ταύτας προσβλητικὰς καὶ ἀπαρδεύτους, θὰ ζητήσῃ δὲ νέαν σύνοδον νέων ἀπεσταλμένων ὅπως σκεφθῶσιν ἀξιοπρεπέστερον περὶ τῶν μέσων τῆς ἐπιτεύξεως τῆς εἰρήνης. Οἱ νεολόγοι εἶχον διαδώσῃ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ διαφωνοῦντες πρὸς αὐτὸν θὰ παραιτηθῶσιν. Σήμερον ὅμως ὀριστικῶς ἐβεβαιώθη ὅτι καὶ ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ ἀπεφάσισαν ν' ἀποκρούσωσι τοὺς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὄρους, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τοῖς προταθῶσιν ὄροι μηδαμῶς προσβάλλοντες τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ὀθίω. Κράτους, ἢ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα διὰ τῶν ὅπλων, καθόσον εἶναι προτιμότερον διὰ τὴν Ἰ. Πύλην νὰ διαμφορηθῆσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς διὰ τῶν ὅπλων, ἢ παραδεχόμενῃ τὸ πρωτοκόλλον νὰ γείνη ἀφορμὴ στάσεων καὶ ἐσωτερικῶν σπαραγμῶν, ὅτε καὶ πάλιν θὰ ἐπιπέσωσι κατ' αὐτῆς αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, ὡς ἀνικάνου νὰ τηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ ἑαυτῆς ἐπικρατείᾳ. Συνέπεια τούτων ὄλων εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐνταῦθα σταθεμμένου στρατοῦ εἰς Καύκασον καὶ Δούναβιν. Κατεσκευασμένως δὲ ἀνεχώρησαν πολλὰ ἀτρόπλοια πρὸς μετακόμισιν στρατοῦ νεοσυλῆκτων καὶ ἐφεδρῶν ἐξ Αἰγύπτου, Συρίας καὶ ἄλλων μερῶν. Τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐνισχύθησαν διὰ προσθήκῃς 36 τηλεβόλων Κρούπ, ὧν τὰ 24, 48 λιτρῶν τὰ δὲ 12 ἐξήκοντα. Ἐξήκοντα δὲ τηλεβόλα τῶν 48, 60 καὶ 120 λιτρῶν ἐποποθετήθησαν κατὰ τὰ λεγόμενα «Καθάκια», τὴν θέσιν ταύτην καταστήσαντα ἀπροσμάχητον. Τὸ ὄχυρωτικὸν σχέδιον τοῦ Δούναβεως, ἔργον εὐρωπαϊῶν μηχανικῶν, ὁμολογεῖται παρὰ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδημόνων ὡς ἀριστοῦργημα τῆς νέας ὀχυρωματικῆς ἐπιστήμης. 372 τηλεβόλα Κρούπ 12—24 λιτρῶν, εἰς τὸ τοποθετημένα εἰς τὰς ἐπικαίρους θέσεις οὕτως, ὥστε νὰ διασταυροῦνται μὲν τὰ πύρα αὐτῶν, νὰ μεταφέρονται δὲ μετὰ μεγάλης εὐκολίας διὰ τῶν κατασκευασθεισῶν ὀδῶν ὅπου ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος, δι' ὧν συνδέονται, ἤθελον ἀπαιτήσῃ μείζονα συγκέντρωσιν πυροβολικοῦ. Ἐπιπλέον μὲν Τούρκοι, χάρις εἰς τοὺς διευθύνοντας τὸ πυροβολικὸν αὐτῶν Οὐγγροὺς καὶ ἄλλους Εὐρωπαίους, ἔχουσι πεπειθῆσιν ὅτι οἱ Ῥῶσοι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ διαβῶσι τὸν Δούναβιν καὶ πτηνὰ ἐὰν γείνωσιν. Ἀλλ' οἱ εἰδότες τὸ πῆγμα μεθ' οὗ ἐπιτίθεται ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς, λέγουσιν ὅτι θὰ ὑποστῶσι μὲν σημαντικὰς ἀπωλείας, θὰ διαβῶσιν ὅμως τὸν Δούναβιν ὅταν θελήσωσιν. Οἱ Σέρβοι καίτοι ἐν εἰρήνῃ διατελοῦντες δὲν ἐπαύσαν ὀσημέραι εἰς πόλεμον παρασκευαζόμενοι. Τὰ φρούρια Ἀλεξιάτσ, Δελιγράδ καὶ Τσεϊγαρ ἐπισκευάζονται καὶ ἐξοπλίζονται δραστηρίως· ὅπλα δὲ, πολεμοφόδια καὶ ὅ,τι πρὸς πόλεμον χρήσιμον ἀποστέλλονται ἀκαταπαύστως εἰς Βελιγράδιον. Ῥῶσοι ἐθελονταὶ ἀνά 150—200 καθ' ἡμέραν εἰσέρχονται εἰς τὸ Σερβικὸν κράτος, οἱ μὲν ὡς ἐργάται, οἰκοδόμοι καὶ τέκτονες, οἱ δὲ ὡς ἔμποροι, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου συνεσωρεύθησαν ἐν Σερβίᾳ ἕως 4,500 Ῥῶσοι. Ταῦτα μὲν τὰ ἰδικά μας. Ὡς πρὸς τὰ ἰδικά σας δὲ περιττὸν εἶναι νὰ σοὶ γράψω ὅτι ὁλος ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ καρδίας συγχαίρει τὸ ἔθνος διὰ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Δεληγεώργη. Ἡ παρησία μεθ' ἧς κατέδειξε τὴν πτωχείαν τοῦ Ἑλλ. Ταμείου ἤρσεν εἰς ὄλους, διότι πράγματι ἐνομίζαμεν ὅτι ἀφοῦ κινεῖσθε καὶ θέλετε παρασκευάσῃ ἔχετε 50 ἢ 100 ἑκατομμύρια πρόχειρα δι' αὐτάς. Ἀλλ' ὑμεῖς εἴθε ὅπως πάντοτε χωρὶς πεντάρ. Τέλος ἢ παρ' ἡμῖν νομῶν τάξις ἀπέδωκε τὸ ὄνομα ἀληθοῦς πατριώτου» εἰς τὸν κ. Δεληγεώργη. Εἶθε μὴ ψευθῶμεν.

Ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐπανηγυρίσθη χθὲς μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀξιοπρεπείας. Καὶ τὴν μὲν τελετὴν διεξήγαγεν ὁ ἱερεὺς τῆς πόλεως κληρὸς ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἀκηγύρεως, καθ' ἣν διεκρίνοντο οἱ κ. πρόξενοι τῶν φίλων δυνάμεων ἐν στολῇ καὶ πάσαι αἱ ἐγγχώροι ἀρχαί, δημόσιαι καὶ δημοτικαί. Μετ' αὐτῆν δὲ ἐγένετο ἡ θεοῦσα ἐπίσκεψις ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, κάτῳι τοῦ ὁποῦ παρήλασεν ἡ μουσικὴ παικιζούσα. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν τὸ πλῆθος ἐξερχύθη ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσάκου, ὁ ἔθνικὸς ποιητὴς καὶ φιλόπατρις Ἑλληὴν κ. Ρίζος, λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ τμήματος Κυκλάδων, καταλλήλστατον ἀπήγγειλε λόγον, ἀναμνήσας ἡμῖν ἡμέρας ἐνδοξῶν ἔργων διὰ τὴν Πατρίδα, καὶ ἐυχόμενος νὰ μὴ κλείσωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ πρῶν ἰδῆ το ἔργον τῶν ἀθανάτων προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐπιστεφόμενον. Τὸ πλῆθος συγκεκινημένον ἐπὶ πάσι τούτοις ἐχειροκρότησε τὸν ῥήτορα καθόσον πάντες γινώσκουσιν ὅτι πάντοτε ἡ καρδία οὐδέποτε δὲ τὰ χεῖλη τοῦ κυρίου Ρίζου ἐχρησίμευσαν αὐτῷ ὡς πηγὴ ἐξ ἧς ἀπορρέουσιν οἱ ὠραῖοι καὶ ἐνθουσιώδεις ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ἐλευθερίας λόγοι του. Τὸ ἔσπερας δὲ ἅπανα ἡ πόλις κατεφωτίζετο καὶ ἰδίως ἡ πλατεῖα Λεωτσάκου, ἔθα τὸ πλῆθος συρρεῦσαν κατεκηλεῖτο τὰς ἀκοὰς ἐκ τῆς ἐγγχωρίου μουσικῆς, καθ' ὅν καιρὸν ἡ δημοτικὴ δαψίλεια καὶ φιλοτιμία ἔτερπε τὴν θρασιν αὐτοῦ διὰ βεγγλικῶν φώτων καὶ ἄλλων ὠραίων πυροτεχνημάτων.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ ἐπανηγυρίσθη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ τῆς συνήθους ἀξιοπρεπείας. Βί καὶ δὲν συνήλθον ἐκεῖ, ἕνεκα τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς ἀκαταστασίας τῆς Ἀνατολῆς, πολλοὶ προσκυνηταὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, οὐχ ἤγνον αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ναοῦ προαγγέλλοντες εὐχέρστοι. Οἱ κ. Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ οὐδενὸς μέσου ἐφείσθησαν ὅπως καταστήσωσι τὴν ἐν Τήνῳ δικτηρίῳ τῶν προσκυνητῶν ὅσον τὸ δυνατόν εὐχέρστον καὶ τερπνὴν. Τὴν τελετὴν διεξήγαγεν ὁ ἐξεπίτηδες ἐξ Ἀθηνῶν παρακληθεὶς νὰ μεταβῇ εἰς Τήνον Σ. Ἐπίσκοπος Φωκίδος κ. Δαβίδ, ὅστις περὶ τὴν ἔσπεραν τῆς χθὲς ἀφίκετο νὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἔνθα διαλείπει ὅπως ἰδῆ καὶ εὐλόγησῃ τοὺς πολίτου, ἐνταῦθα καὶ ἀρχαίους φίλους του. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθεν εἰς Σύρον καὶ ὁ Ἱεροκτῆρὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας κ. Λάτας, ἀφοῦ ἐν τῇ Πανελληνίῳ ἐκείνῃ πανηγύρει ἐξεφώνησε λόγον περὶ τῆς ἐορτῆς καὶ τοῦ πάντας συγκινήσαντα. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς ἐν Τήνῳ πανηγύρεως, ἣν ἡ Κυβέρνησις δίκαιον ἦτο νὰ καθίσταται λαμπροτέραν καὶ μᾶλλον ἀξιοθέατον, πέμπουσα ἐκεῖ κατ' ἔτος ἐν τῶν θεωρητικῶν καὶ ἕνα ἢ δύο λόχους ἐκ τῶν ἐπιδεικτικωτάτων ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ, οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον εἰμὴ μόνον διὰ νὰ ἐπιρρωννύῃ τὸ πνεῦμα τοῦ συνδέσμου τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνέῃ αὐτῷ τὸ θάρρος καὶ τὴν πεποιθῆσιν τοῦ ὅτι ἡ ἐλευθερὰ Ἑλλὰς ὀσημέραι κραιταιοῦται καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸν προορισμὸν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Πανελληνίου.

Τὴν ἐβδομάδα τῶν τιμῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδίως τὰς ἀκολουθίας τοῦ ἐπιταφίου καὶ τὰς τοῦ Μ. Σαββάτου ἐν κατανύξει πολλῇ καὶ ἀκρα ἡσυχίᾳ διήλθομεν. Ἡ αὐτὴ ἐτηρήθη τάξις καὶ κατὰ πάσαν τὴν Κυριακὴν, τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, τῶν συνήθων πυροβολισμῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐλαττωμένων, τοῦ ὅπου ἔστιν εἶναι μὲν τεκμήριον τοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἤρξατο νὰ ἐκτιμᾷ τὰς Ἀστυνομικὰς διακνήσεις, νὰ νοῆ δὲ καὶ τὸ ὅτι εἶναι ὄλως ἄτοπος ἡ διὰ πυροβολήσεων τέλεισι τῶν ἱερῶν ἀκρῶν.

Δεξασθε κτλ. Δ....

λουθιῶν, πυροβολήσεων αἰτινες ἀπέβησαν πολλάκις παραίτιοι δυστυχημάτων εἰς τοὺς καταχρωμένους τὴν συνοχὴν καὶ στερεότητα τῶν πυροβόλων τούτων ὀργάνων.

— Τινὲς τῶν συμπολιτῶν μας τὸ ἐπάγγελμα τῶν ῥυκισ-
πῶλῶν μετερχόμενοι, καὶ ἀφορμὴ γινόμενοι νὰ ἀπὸρῶσιν ἐκ
τοῦ ἔργου τούτου πεντήκοντα περίπου οἰκογένειαι ῥυκισουλ-
λεκτῶν, εὖρον ἰσχυρόν μεν ἀλλὰ καὶ ἄδικον πρόσκομμα εἰς
τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἦ ἐν Μασσαλία Ὑγειο-
νομικὴ ἀρχὴ ὑποβάλλει εἰς καθάρσεις τὰ ἐκεῖ πεμπόμενα
ῥάκη ἐκ Σύρου καὶ τοιαῦτα, φέρουσι τὰς δεούσας πιστοποιή-
σεις, ὅτι ἐξάγονται ἐκ μερῶν ἀνυπόπτων καὶ ἔνθα οὐδεμία
ἐπικρατεῖ ἐπιδημικὴ νόσος. Εἶναι δὲ καὶ ὁλοῦς ἀδικαιολόγη-
τος ἡ τοιαύτη ἐνστάσις τῆς ἐν Μασσαλία ὕγειονομικῆς ἀρ-
χῆς, καθόσον ἀνεξετάστως δέχεται τὰ ἐκ Πειραιῶς πεμπό-
μενα ῥάκη, βλάπτουσα οὕτω τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος διὰ
τῆς τοιαύτης ἀνισότητος. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἡν
ἐπισήμως ἐκοινοποιήθη τὸ ἄδικον τοῦτο παρὰ τῶν ἐνδιαφε-
ρομένων πεποιθήμεν ὅτι θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δεόντα ἀρμοδίως,
ὅπως ἀρθῆ τὸ ἀδικαιολόγητον πρόσκομμα ἀπὸ τοῦ εἶδος τοῦ-
το τοῦ ἐμπορίου, διασκεδάζουσα πᾶσαν ὑποψίαν τῶν ἐν Μασ-
σαλία ὕγειονομικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἐντεῦθεν πεμπομένων
ῥακίων εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

— Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτετραμμένοι τῶν μεγάλων
δυνάμεων ἐκοινοποίησαν ἐπισήμως εἰς τὴν Πύλιν τὴν
23/4 Ἀπριλίου πλὴν τοῦ πρωτοκόλλου καὶ δύο δηλώσεις
συντημένας εἰς αὐτὸ καὶ συνταχθεῖσας κοινῇ ἀποφάσει τῶν
ἐξ μεγάλων δυνάμεων, ὑπογραφεύσαν δὲ τὴν ἑτέραν παρὰ
τῆς Ῥωσσίας καὶ τὴν ἄλλην παρὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ὑπο-
γραφεύσα παρὰ τῆς Ῥωσσίας ὑπογραφεύσας αὐτήν, ὅπως ἀφοπλι-
σεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους: 1) ὅτι ἡ εἰρήνη συνομολογηθή-
σεται μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, 2) ὅτι οἱ
γραισιανοὶ ἐξασφαλίζονται κατὰ νέων σφαγῶν, 3) ὅτι ἡ
Πύλη ὑποχρεωθήσεται ἵνα ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις μεταρ-
ρυθμίσεως, 4) ὅτι ἡ Πύλη ἔ' ἀποστείλῃ εἰδικὸν ἀπεσταλμένον
εἰς Πετρούπολιν, ὅπως συνεννοηθῆ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Ῥωσ-
σικῆς κυβερνήσεως περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ δὲ φέρουσα τὴν
ὑπογραφήν τῆς Ἀγγλίας δήλωσις ἀναγράφει, ὅτι, ἡ εἰρήνη
δὲν συνομολογηθῆ μετὰ τῆς Πύλης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου,
ἀν' ὁμοιοῦς ἀφοπλισμὸς δὲν πραγματοποιηθῆ καὶ ἀν' ἐπέλθῃ
διαφωνία μετὰ τῶν Ῥωσσιῶν τὸ πρωτόκολλον δυνά-
μεων, ἡ μεγάλη Βρεττανία θὰ θεωρήσῃ ἑαυτὴν ἐντελῶς
ἐλευθερὸν καὶ τὸ πρωτόκολλον θὰ ᾖ ἄκυρον.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σεραγεβου, γράφει ἡ Γαλλία, ὅ
τι οὐκ ἐπὶ τῶν ἐν Βοσνία ἀνταρτῶν ἀνέρχεται εἰς 3,000. Ἡ
Πύλη ἀπεφάνισε νὰ λάβῃ δραστικά κατ' αὐτῶν μέτρα ἐφ' ὧ
8 τάγματα τακτικοῦ στρατοῦ ἀπέστειλεν ἐσχάτως διὰ
Μητροβίτσης εἰς τὸν νομάρχην Βοσνίας.

— Τῆ 13ῃ, 15 καὶ 17ῃ παρελθόντος μηνὸς σπουδαῖαι
μάχαι ἐγένοντο ἐν Βοσνία, μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ
τῶν Τούρκων· καθὰ ἀναγγέλλουσιν αἱ ἐκ Κωνσταντίας εἰ-
δήσεις, οἱ κάτοικοι τῶν ἀγρῶν καταφεύγουσιν ἀλυσσάτως
εἰς τὰ δάση καὶ τὰ ἔρη, ὅπως διαφύγῃσι τὰς ὀμότητας
τῶν πολεμιστῶν.

— Κατὰ τὸν «Φῆρον τοῦ Βοσπόρου» οὐδεμία γίνεται ἐν
τῷ πρωτοκόλλῳ μνεῖα περὶ ἀφοπλισμῶν, οὐδὲ περὶ συμβου-
λῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν ν' ἀφοπλισθῆ καὶ πέμψῃ εἰς Πετρού-
πολιν εἰδικὸν ἀπεσταλμένον, ἵνα συνεννοηθῆ ἀπ' εὐθείας μετὰ
τῆς Ῥωσσίας. Προστίθηται δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς περὶ τοῦ πρω-
τοκόλλου ὅτι κατὰ θετικὰς πληροφορίας προβλέπεται διὰ
τούτου ἐν παρόδῳ ἐνδεχομένη περίπτωσις νέων ταραχῶν ἐν
Τουρκίᾳ, καὶ λέγεται ὅτι, ἐάν διὰ τῶν ταραχῶν τούτων ἐ-
κινῶνται οἱ ἄλλοι χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς ὕπαρξις, αἱ δυ-

νάμεις θὰ συνεννοῦντο ἀμέσως, ὅπως θέσωσι τέρμα εἰς τοὺς
αὐτὴν πραγμάτων κατὰστασις.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα!

Νίχην πληροφορίαν λίαν ὠφέλιμον ἐπιθυμῶ νὰ μεταδώσω
διὰ ταύτης μου εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν πόλιν σας
ξένους, τὴν ἀκόλουθον:

Διακαὴ ἔρως πρὸς τὴν κοινὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα με
ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψω ἀπὸ ἡμερῶν τὴν νῆσον Σάμον
εἰς ἣν κατέγομαι καὶ νὰ μεταβῶ μετὰ τῆς συζύγου μου εἰς
Ἀθήνας, ὅπως ἤλθομεν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ τοῦ
Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐνταῦθα, προτιθέμενοι νὰ μεταβῶ-
μεν εἰς Τήνον. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐγνώριζον τὰ ξενοδοχεῖα τῆς
πόλεως σας, παρεκάλεσα συνταξιδιώτην μου τινὰ ὅπως με
ὀδηγήσῃ εἰς τι τοιοῦτον. Ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος με ὀδήγησε
δυστυχῶς εἰς τὸ «Μεγάλο Ξενοδοχεῖον τῆς Πόλεως» ὅπου μὴ
εὐρῶν κενὸν δωμάτιον ἠναγκάσθη νὰ παραμείνω, τῆ συγκα-
ταθέσει τοῦ διευθυντοῦ, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας. Εἰς τὸ
διάστημα τοῦτο διέταξα καὶ μὰς ἔφερον δύο καφφέδες με
γάλα, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ ξενοδοχεῖου μοὶ ἐ-
ζήτησε δύο φράγκα! Κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζον ὅτι μοὶ ἀστείζε-
ται, ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐπέμενε εἰς τὴν ἀπαίτησίν του ἐζήτησα
τὸν διευθυντὴν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐλθὼν μοὶ εἶπεν ὅτι τόσον
τιμῶνται οἱ καφφέδες του. Ἐκὼν ἄκων λοιπὸν καὶ πρὸς ἀπο-
φυγὴν διενέξω ἐμέτρησα τὰ δύο φράγκα καὶ ἀπῆλθον.
Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον, ὁ κύριος διευθυντὴς ἀπερχό-
μενον με ὕβρισε βαναύσως. Δὲν ἠθέλησα νὰ τῷ δώσω τὴν
προσῆκουσαν ἀπάντησιν, διότι τὸ τοιοῦτον ἐθεώρησα ἐναν-
τίον τῆς ἀνατροπῆς μου, ἔκρινα ὁμοῦ καλὸν νὰ φέρω διὰ τῆς
δημοσιότητος τὸ πάθημά μου τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν ἐπισκε-
πτομένων τὴν πόλιν σας ξένων, ἵνα μὴ πάθωσι καὶ οὗτοι
πλέον τοῦ ὅτι ἐγὼ ἔπαθον εἰς τὸ λησταρχεῖον τοῦτο.

Ἐν τέλει χαίρω μαθὼν ὅτι ὁ τε διευθυντὴς καὶ οἱ ἀποτε-
λῶντες τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ξενοδοχεῖου τούτου ἄνθρωποι δὲν
εἶναι ἐντόπιοι ἀλλὰ ξένοι. Τοῦτο δὲ τὸ λέγω διότι παρὰ τοῖς
Ἑρματισταῖσι εὖρον μεγίστην φιλοξενίαν καὶ περιποίησιν.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐξαιρέτου ὑπο-
λήψεώς μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Σάμιος.

Ἄριθ. 330

Τὸ ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Διὰ ταῦτα·

Δεχόμενον τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου ἐ. ἐ. αἴτησιν τῶν Ἀντωνίου
καὶ Ἰωάννου Μαρινάκη, μελῶν τῆς πτωχευσάτης ἐται-
ρίας Ἀδελφοὶ Μαρινάκη, ἐπικυροῖ τὸν ἀπὸ 10 Μαρτίου ἐ. ἐ.
συμβιβασμὸν, γενόμενον μετὰ τῆς μνησθεῖσης ἐταιρίας
Ἀδελφοὶ Μαρινάκη καὶ τῶν δανειστῶν αὐτῆς.

Κηρύσσει συγγνωστοῦς καὶ ἀποκαταστασίμους τοὺς Ἀντωνίον
καὶ Ἰωάννην Μαρινάκην, μέλη τῆς ἀνωτέρω ἐταιρίας
ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀδελφοὶ Μαρινάκη.

Ἐκρίθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου σήμερον
τὴν τριακοστὴν Μαρτίου 1877.

Ὁ πρόεδρος:

Α. ΒΛΑΧΟΣ.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα ἐν Σύρῳ αὐθημερόν.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ι. Θ. Γιαννακόπουλος.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ (παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας).